

koplje. Riječi njegove bijahu blage, a take moćne, da su dirale i najtanje žice srca...

I on reče:

„Čuo sam sve, što zahtijevate.

„Vi hoćete moral siguran i potpun, koji bi stao u sitnu knjižicu. Evo vam evanđelje.

„Vi hoćete, da se taj moral zbije u deset redaka. — Evo vam dekalog.

„Vi hoćete pokornika, mučenika, djevica. — Eno vam ih bezbroj.

„Vi hoćete, da vas ljube. — Evo Srce moje.

„Vi hoćete dobar izgled. — Ja sam put, istina i život.

„Vi hoćete da se umre za vas. — Ja sam to učinio.

„Vi hoćete uskrsnuće. — Ja sam uskrsnuo.“

Ushićeni upitaše ljudi: „Tvoje ime? — On odgovori:

„Isus Krist.“

Preveo M. Vanino D. I.

POMOĆNICA KRŠĆANA.

(O SVETKOVINI 24. SVIBNJA.)

Marija, pomoćnice kršćana! Koliko golemih milosti, vanrednih blagodat, besmrtnih zasluga Majke Božje za kršćanstvo doživlje nam na pamet — ovaj dični predikat! Ne radi se ovdje o tom, kako je ona očitovala i dokazala moć i dobrotu svoju pojedincima, kršćanima katolicima; ne, nego sveukupnom kršćanstvu, svoj Crkvi, cijelom kraljevstvu Božjem na zemlji.

Historijat.

Uopće se može reći, da je Marija odavna prokušana, upravo čudesna pomoć kršćana: nikada ne presahne ni u kakvoj nevolji, ni na jednom području, ni u koje doba. Koliko borba, toliko pobjeda. Izabrano oruđe u ruci Svevišnjega, a pomaže kao nijedna druga stvorena sila. Za dokaz bar nekoliko historičkih činjenica!

Izvanja vremenita eksistencija kršćanstva bila je od kolijevke dosta često izvržena navali jakih neprijatelja. Progone za rimskih imperatora mimoilazimo, prelazimo na fakta dobom bliža. Od sedmog stoljeća udarahu Perziji na istoku, pa onda Osmanlije. Osim za krstaških vojni jurišala je osmanlijska sila s istoka, sa zapada, s juga — više nego hiljadu godina — na kršćanstvo. Zadnje velike pobjede: kod Lepanta (1571), kod Beča (1683), kod Petrovaradina (1716) pripisuju pape Pije V., Grgur XIII., Klement X., Inocencije XI. i Klement XI. osobitoj pomoći Majke Božje. Ružarje i Ime Marijino — svetkovine od njih uvedene — trajni su dokazi, kako Marija štiti kršćanski svijet. Jedva će biti katolički kraj, jedva kršćanski narod, u vjerske ratove zapleten ili kugom i gladom pritisnut, a da nije iskusio zaštitu Marijinu. Španjolska, Njemačka, Poljska, Francuska, pa naša Hrvatska pune su spomenaka nebeske pomoći, Pomoćnice kršćana.

Na nutarnji opstanak Crkve spada čistoća vjere i čudoreda. Herezije, indiferentizam, nemoral potkapaju oboje. I tuj je Marija pritekla u pomoć: poimeće se služila velikim redovima i njihovim velikim muževima i velikim pobožnostima, što su ih širili. U 13. vijeku sinovi sv. Dominika i sv. Franje Asiskoga pobijahu krivovjerstva Albigenza, uniješe reformu crkvenog života; Karmelićani skapularom Gospinim pružahu i pružaju novo sredstvo spasa. Šesnaesto je stoljeće donijelo nadrireformaciju — novu sudbonosnu pogibelj

za kršćanski život. Među ostalima Isusovci, pošto se u Montseratu i na Montmartru posvetiše Mariji, misijama, školama, Marijinim kongregacijama zaustaviše bijucu u Francuskoj, Njemačkoj, Češkoj, Mađarskoj, Poljskoj, Hrvatskoj i obnoviše katolički život. — No prije svega ide u kršćanstvo papa, biskup rimski. Usurpator Napoleon silom odvuče preko Alpa Pija VI., a kad ovaj umrije u zatočju, Pija VII. Očito višom moći zadobi posljedni svoje pravno mjesto i prijesto u Rimu. U sužanjstvu zavjetovao se nebeskoj Kraljici.

Pravom veli jedan Marijin pisac: „Po nijednom anđelu, po nijednom svecu nije Bog udjelilo kršćanstvu takovih blagodati.“ Napokon nebrojena svetišta i prošteništa Marijina rasuta širom kršćanskog svijeta što su drugo nego svjetionici, svjedoci i vidoci moćne zaštite Marijine; živi izvori, gdje se vidaju rane duše i tijela, odakle izviru uvijek svježe milosti!

Analiza.

Osnovni je zakon Providnosti Božje, da djeluje, ako je samo moguće, za stvorove preko stvorova (per causas secundas). Bog spasava čovjeka po čovjeku. Tako je Bog postupao dapače i kod utjelovljenja, otkupljenja i osnivanja Crkve. Bog je zapravo, koji pomaže kršćanstvu, ali po Mariji. „Per Mariam ad Jesum. Po Mariji k Isusu.“ Bez Isusa nema Crkve, bez Marije nema Isusa. Ta što je crkva drugo nego mistično tijelo Kristovo? Pa zato kao što je Marija Majka Kristova, tako je i majka Crkve, kršćanstva. No majka je prva pomoć djeteta. Stoga i drži Marija materinskom dužnošću svojom, da pomaže kršćanima. I ako u svakom kršćanskom srcu, u svakom svecu plamsa sveti plamen ljubavi i revnosti za dobrobit kršćanstva, koliko to više u srcu majke Isusove i majke kršćanstva!

Mi, naš vremeniti i vječni spas: drugi je razlog, zašto Marija tako rado pruža kršćanstvu pomoćnicu ruku svoju. Crkva je lađa, koja ima da nosi Božji puk kroz potop ovoga svijeta. Izvan te lađe redovno niti se je čemu nadati niti se može što drugo očekivati nego — propast. Znade to Marija pa i bolje od nas, da brani Crkvu štiti nas, brine se za spas cijelog svijeta. Ona nas ljubi kao kraljica, kao majka, ljubi nas kao svoje podanike i djecu. Zna ona visoku zadaću svoju; ima ona zlatno, kraljevsko srce. Čast i radost je njezina, da je u obrani kršćanstva desnica Šina svoga, neprestana, trajna pomoć kršćanima. Što je Estera, tip Marijin, jedanput učinila, to je Marija već nebrojeno puta. Sveta listina kršćanstva i čovječanstva započinje se Marijom, koja je nadvladala zmiju (I. Mojs. III. 15.), a završuje se: „znak veliki pokazao se na nebu — žena obučena u sunce i mjesec pod nogama njezinim i na glavi njezinoj vijenac od dvanaest zvijezda“ (Otkr. I v. XII. 1.). I ona je uvijek pobjediteljica, pomoćnica.

Zaključci.

„Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri — Ti slava Jerusalema, ti radost Izraelova, ti ponos i dika naroda našega.“ Ovako su sinovi izraelski puni harnosti klicali jednoglasno Juditi, — kad ih je spasila od ljutog dušmanina, Holoferna. Posebna svetkovina za sva vremena određena veličala je ovaj čin. Marija spasila je kršćanstvo ne jedanput nego nebrojeno puta, spasila od vremenite i duhovne propasti. Koliku joj harnost dugujemo! Ta i nas se to tiče. Crkva — zavičaj duša naših, kršćanstvo — naša duhovna obitelj, očinska kuća; a mi? sretni baštinici dobara, što nam ih je zaštita Marijina poklonila i sačuvala. Kako li je možda pogibelj bila blizu? valjda u našoj familiji? Mi smo u svetoj, lijepoj vjeri Isusovoj, mi smo kršćani katolici. Što bi nam koristilo sve drugo? Hvala nebeskoj dobrotvorki, harnost za sve i sva.

Spes nostra, salve — ufanje naše, zdravo! Vijekom ostaje istinita velika riječ, što je napisao o Mariji medorjeki učitelj Crkve, sv. Bernardo: „Nikada se nije čulo, da je ikog ostavila, koji se njojzi u zaštitu utekao; njezinu pomoć molio i njezin zagovor zaprosio.“ Nježni naučitelj Crkve

jasno izriče i ističe: *pouzdanje* u Mariju. Nije li ona savladala sve neprijatelje, brojne i silne? Ne će li zar odsada? „Dok imamo Mariju, ne bojmo se ništa.“ — epifonem, geslo, što ga dovikuje jedno stoljeće drugomu; dosada već dvadeset puta. Ili što je kadro da nam utisne veću ideju o moći i dobroti Marijinoj nego slavna i dična povijest neprekidne njezine pomoći u svim nevoljama kršćanstva? A maiori ad minus: ne će li onda doteći i za naše vlastite, mnogo sitnije nevolje i potreboće! Kada ptica visoko u zraku kruži, zar je može pogoditi lovac? Tako je i s dušom. Ako se na krilima nade i pouzdanja vine k Mariji, sigurna je od strelica. Marija hoće da pomogne, Marija može da pomogne.

„Maria — via.“ povedimo se za Marijom! Zadojeni velikim duhom njezinim, prožeti plemenitim mislima njezinim revnujmo za vremenito i vječno dobro kršćanstva. Ne mislimo samo na sebe nego i na bližnjega; ne trudimo se jedino za svoj spas nego i za *opće dobro*. Ah imajmo srca i za druge! To je proslava Božja na veliko, to pravi, *kršćanski altruizam*. A mi to i možemo. Valja nam na to misliti i ne zaboraviti. Molitva djeteta Božjeg obuhvaća sve interese kuće Božje, dotječe za sve. Ta ono ima i pravo i dužnost i moć. Nadimo se samo često kod Marije, majke kršćanstva, i preporučimo joj toplo, zagovarajmo krepko sve interese Crkve Božje. Nijedna molba nije joj milija; nijedna po nas uspješnija.

Travnik.

J. Predragović D. I.

PROCESIJA.

*On ulicom je prošao
Uz djeva pjev.
„Hosanna!“ mu je klicao
Sto oči sijev.*

*Tek oni dalje stajahu,
Ko oblak mrk,
I pogrde govorahu,
Ko muha zvrk.*

*A povorka je velebna,
Uz posmijeh nov,
Na koljena sva padala
Na blagoslov.*

*A jednom bar je prošao
Kroz svijeta tijek,
Ta blatna srca ranio
Za nauvijek.*

Zagreb

Josip Vrana.

„DOBRA“ MOLITVA.

(Mathies-Stržić.)

Da dobro moliš, nije od potrebe da budeš uznesen u sedmo nebo. I ne treba da moliš za ekstazu, jer bi to bila tašta drskost. Neka ti je dosta, ako je kod tebe tvoj vječni Otac, ako vječna Riječ govori tvome srcu, i ako Duh Sveti, Gospod i darivalac života svojim žarom grije dušu tvoju. Ako trojedini Bog kraljuje u tvom srcu, bogatiji si, nego kad bi sva nebeska tjelesa sa svim svojim bajnim tajnama kružila u dubini tvoga bistva i u njemu se odsijevala. U molitvi promatraš veća čudesa, nego ih može dati preobilati svijet faune i flore. U molitvi pouzdanije i dublje zavi-